

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3979/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Коменић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стево Пајић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Матејић, адвокат из ..., и ВВ из ..., чији су пуномоћници Мирослав и Јованка Рајковић, адвокати из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 493/2018 од 19.12.2019. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 493/2018 од 19.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 493/2018 од 19.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 631/14 од 24.10.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се према туженима утврди његово право прече куповине на пољопривредном земљишту описаном изреком и да се поништи у односу на тужиоца Уговор о купопродаји непокретности оверен пред Основним судом у Ваљеву ОвЗ. ../13 од 16.09.2013. године, којим је првотужени продао друготуженом наведено пољопривредно земљиште по цени од 100.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев да се првотужени обавезе да тужиоцу у року од 15 дана прода и преда наведено пољопривредно земљиште под истим условима као из Уговора о купопродаји непокретности од 16.09.2013. године, и да са тужиоцем сачини писмени уговор о купопродаји погодан за пренос права својине у катастру и другим јавним књигама, а у противном ће ова пресуда служити као основ за укњижбу права својине. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се друготужени обавезе да се са свим лицима и стварима исели са наведеног пољопривредног земљишта и преда га у државину тужиоцу. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженима на име трошкова парничног поступка исплати по 119.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 493/2018 од 19.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права, односно чл. 6., 7. и 10. став 2. Закона о промету непокретности, али се одређено не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Судске одлуке које се у ревизији наводе као пример различите судске праксе нису засноване на истом чињеничном и правном основу као побијана пресуда. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 05.11.2014. године, а вредност предмета спора је означена на 100.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић